

พร 4 กันยายน

สัปดาห์ที่ 22
เทศกาลธรรมดา
สด 52:8-9
ทำวัตรสัปดาห์ที่ 2

พระเยซูเจ้าทรงรับพลังสำหรับพันธกิจของพระองค์ในโลกนี้ ในช่วงเวลาที่พระองค์ทรงสัมผัสกับพระบิดาเจ้าอย่างลึกซึ้ง พระพลังของพระองค์ได้รับการฟื้นฟู อาศัยการสัมผัสกับความโดดเดี่ยวและการอธิษฐานภาวนา

เราแต่ละคนต้องการความโดดเดี่ยว และการอธิษฐานภาวนามากกว่าพระเยซูเจ้าเสียอีก ขอให้เราใช้เวลาเพื่อการอธิษฐานภาวนาอย่างเสียบ ๆ เพื่อเราจะได้ทราบถึงพระประสงค์ของพระบิดาเจ้าสำหรับชีวิตของเรา และได้รับพลังซึ่งพระองค์เท่านั้นทรงประทานให้แก่เราได้

บทอ่านที่ 1

คส 1:1-8

จากเปาโล ผู้เป็นอัครสาวกของพระคริสตเยซูตามพระประสงค์ของพระเจ้า และจากทิโมธีน้องชาย ถึงพี่น้องชาวโคโลสีผู้ศักดิ์สิทธิ์และมีความเชื่อในพระคริสตเจ้า

ขอพระพรหมทานและสันติจากพระเจ้าพระบิดาของเราสถิตอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด

เมื่อเราอธิษฐานภาวนาเพื่อท่านทั้งหลาย เราขอบพระคุณพระเจ้า พระบิดาของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราอยู่เสมอ เพราะเราได้ยินกิตติศัพท์ความเชื่อของท่านในพระคริสตเยซู และได้ยินกิตติศัพท์ความรักที่ท่านมีต่อบรรดาผู้ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย โดยมีความหวังคอยท่านอยู่ในสวรรค์แล้ว ความหวังนี้ท่านรู้มาก่อนจากการประกาศพระวาจาแห่งความจริงคือข่าวดี ข่าวดีนี้มาถึงท่าน กำลังบังเกิดผลและเจริญในท่านเช่นเดียวกับที่กำลังบังเกิดผลและเจริญอยู่ทั่วไปในโลก นับตั้งแต่วันที่ท่านได้ฟังและรู้ถึงพระพรหมทานของพระเจ้าในความจริง ดังที่ท่านเรียนรู้จากเอปาฟรัส เพื่อนร่วมงานที่รักยิ่งของเรา เขาเป็นผู้รับใช้ของพระคริสตเจ้า ทำงานอย่างซื่อสัตย์แทนเรา เขาแจ้งให้เรารู้ถึงความรักในพระจิตเจ้าที่ท่านทั้งหลายมีต่อเรา

พระวรสาร

ลก 4:38-44

เวลานั้น พระเยซูเจ้าเสด็จจากศาลาธรรมเข้าไปในบ้านของซีโมน มารดาของกรรยา ซีโมนกำลังป่วยเป็นไข้หนัก คนที่อยู่ที่นี่อ่อนน้อมพระองค์ให้ทรงช่วยนาง พระองค์จึงทรงก้มลงเหนือนางและบังคับไข นางก็หายไข้ ลูกขึ้นมารับใช้ทุกคนทันที

เมื่อดวงอาทิตย์ตก ผู้ที่มีคนเจ็บป่วยเป็นโรคต่าง ๆ นำผู้เจ็บป่วยเหล่านั้นมาเฝ้าพระองค์ พระองค์ทรงปกพระหัตถ์เหนือผู้ป่วยแต่ละคนและทรงรักษาเขาให้หายจากโรค

ปีศาจออกจากคนจำนวนมาก พลากร้องตะโกนว่า “ท่านเป็นพระบุตรของพระเจ้า” แต่พระองค์ทรงสั่งไม่ให้ปีศาจพูด เพราะมันรู้ว่าพระองค์เป็นพระคริสตเจ้า

เช้าตรู่วันรุ่งขึ้น พระองค์เสด็จออกไปยังที่สงัด ประชาชนต่างเสาะหาพระองค์จนพบ แล้วทวงเหนี่ยวพระองค์ไม่ยอมให้จากพวกเขาไป แต่พระองค์ตรัสว่า “เราต้องประกาศข่าวดีเรื่องพระอาณาจักรของพระเจ้าให้แก่เมืองอื่นด้วย เพราะเราถูกส่งมาเพื่อการนี้” พระองค์จึงทรงเทศน์สอนตามศาลาธรรมแห่งแคว้นยูเดีย

